

Baby heeft recht op competente opvoeders

Jan CM Willems

Onderzoeker kinderrechten en menselijke ontwikkeling Universiteit Maastricht

In *Trouw* is een discussie gaande over het weigeren van voortplantingshulp door ivf-artsen omdat de risico's voor een gezonde ontwikkeling van het kind onaanvaardbaar groot worden geacht. Sinds 2007 is het overheidsbeleid dat alle zwangere vrouwen (en hun partners) zo vroeg mogelijk worden gescreend op de meest ernstige risico's voor kindermishandeling. Beter zou het zijn uit te gaan van het recht van elke baby geboren te worden met competente opvoeders aan de wieg.

Vanaf kindervens of zwangerschap wordt gewaarborgd dat de aanstaande ouders aan bepaalde standaarden voldoen. Er is voldoende kennis om te weten wat een baby nodig heeft, en voldoende kennis om ouders toe te rusten.

Waar dat niet haalbaar is, kan prenataal en in goed overleg adoptie worden geregeld. Waar ook dat niet lukt, kan prenatale kindbescherming geregeld worden. De rechter plaatst de aanstaande ouders onder toezicht en gelast adoptie, waarbij de ouders begeleiding en mogelijk omgang aangeboden wordt.

Niet alleen ivf-artsen, wij allemaal worden in verlegenheid gebracht door

het huidige systeem van afwachten tot een kind beschadigd is. Juist de zwangerschap en de eerste levensjaren zijn cruciaal voor een gezonde ontwikkeling.

Volgens de Amerikaanse psychiater *Jack Westman* levert elk kind dat competent wordt opgevoed, de maatschappij een miljoen euro op. Elk kind dat door incompetent ouders wordt opgevoed, kost de maatschappij twee miljoen. Dat wij pas ingrijpen na beschadiging of zelfs mishandeling noemt hij *juvenile ageism* (letterlijk: kinder-leeftijdscriminatie).

Een goede vertaling daarvan zou babydiscriminatie kunnen zijn.

Babydiscriminatie is geboren worden zonder competente opvoeders aan je wieg. Zonder kans op veilige hechting. Geboren worden om te mislukken. In de wieg gelegd voor criminaliteit en/of uitkeringsafhankelijkheid. Volgens *Westman* is babydiscriminatie net zo kwaadaardig als racisme, en net zo alomtegenwoordig als seksisme.

De verantwoordelijkheid die ivf-artsen nemen, moet de hele maatschappij nemen.

Daarvoor bestaat zelfs een verdrag: het Verdrag inzake de Rechten van het Kind.